

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VY FRÅN KARLBERG. — H. 8. D:s STOCKHOLMSFOTO.

12TE ÅRG.

DEN 23 APRIL 1911.

N:O 30.

Foto. Klemming, Stockhol...

Klubb. Namn. Siffer...

Carl Worselius van,

C. O. NORDENSVAN.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA

Den 7 april fyllde en af vårt lands främste militära skriftställare, öfversten och chefen för Värmlands regemente C. O. Nordensvan 60 år.

Carl Otto Nordensvan är nämligen född den 7 april 1851 i Stockholm, äldste son till dåvarande kaptenen, sedermera generalmajoren Otto Nordensvan och hans maka, Louise Hildegard Roos af finsk borgarsläkt. Ätten härstammar från Finland; den kan följas tillbaka till en bonde Tomas Kettunen, som leide i Savolaks i början af 1500-talet. Dennes afkomlingar genom fem led voro präster, hvarefter familjen öfver den civila ämbetsmannabanan förvärfvade sig adligt, en gren i Ryssland till och med grefligt stånd (von Alopæus). Till Sverige öfverflyttade den först med Carl Nordensvans fader, dennes broder Carl och kusin Victor, hvilka alla ägnade sig åt militärtjänsten.

Så gjorde också Carl Nordensvan. Inskrifven som kadett vid Karlberg 1867 utexaminerades han därifrån på hösten följande år och blef den 11 dec. 1868 underlöjtnant vid Andra lifgardet. Sex år senare utnämnd till löjtnant blef han aspirant vid generalstabens och avancerade inom denna efter hvarvartannat till kapten 1879, major 1889 samt öfverstelöjtnant 1892.

Under sin generalstabstid inlade Nordensvan synnerliga förtjänster om det militära undervisningsväsendet. I icke mindre än tolf år (1880—92) var han lärare i krigskonst och krigshistoria vid krigshögskolan och vardt därefter under åtta år framåt (1892—1900) skolans chef. Härunder gjorde han sig känd icke blott som en synnerligen dugande lärare utan ock som en framstående författare af militärpedagogisk och militärvetenskaplig litteratur. Mest bekant är kanske af detta hans författarskap det högt värderade arbetet "Handbok för svenska arméns befäl", hvart redogöres för svenska arméns organisation, förvaltning och tjänst i fred och i fält och gifves handledning för de förnämsta slag af arbeten, som förekomma under öfningar och i fred. Detta arbetes värde framgår bäst däraf, att detsamma, som

första gången utkom 1879—80, sedermera upplefvat ytterligare fem upplagor, den sjätte förlidet år. Vidare utgävos 1879 "Öfersikt af Rysslands härororganisation", 1886 "En vandring öfver slagfälten i Sachsen", 1891 "Vapenslagens stridssätt", 1893 "Kriget och krigsinrättningarna", 1894 "Studier öfver Mainfälttåget", 1895 "Fransk-tyska kriget 1870—71" samt framför allt 1898 praktverket "Finska kriget 1808—09". I detta sistnämnda har Nordensvan skänkt den svenska allmänheten en på samma gång populär och på modern krigshistorisk forskning byggd framställning af sina finska förfäders tappra kamp mot öfvermakten, hvilken hör till vår litteraturs yppersta på detta område. Om den mängd tidskriftsuppsatser och smärre skrifter Nordensvan dessutom strött i kring sig skall här endast i kortet erinras. Jämsides med sin läraretjänst bestred Nordensvan 1885—88 befattningen som stabschef vid fjärde militärdistriktet och 1889—91 samma befattning vid femte arméfördelningen samt 1891—92 sous-chefskapet vid landförsvarsdepartementets kommandoexpedition.

Under sin tjänstgöring i generalstabens hade Nordensvan 1882 befordrats till kapten i Andra lifgardet och 1896 till öfverste i armén. Fyra år senare mottog han utnämning till chef för Värmlands regemente, i hvilken egenskap han förvärfvat sig stor popularitet äfven utanför militära kretsar genom det intresse han lagt i dagen för skytterörelsen. I många år har han varit Värmlandsskyttarnes representant i Skytteförbundens öfverstyrelse.

I Karlstads kommunala lif har öfverste Nordensvan tagit liflig del. Ledamot af stadsfullmäktige har han under en längre tid varit dessas vice ordf.

Förläggningen till landsorten har icke verkat hämmande på Nordensvans litterära alstringskraft. Redan 1903 var han färdig med "Värmlands regementets historia" och allmänt bekanta äro de intressanta och tankeväckande inlägg rörande vår försvarsfråga, hvilka allt emellanåt varit synliga i den periodiska pressen.

Till vidstående portr.:

MODER OCH DOTTER SOM SAMTIDIGA DEBUTANTER Å TEATERN: Fru Ebba Kempe — Fröken Gerda Kempe.

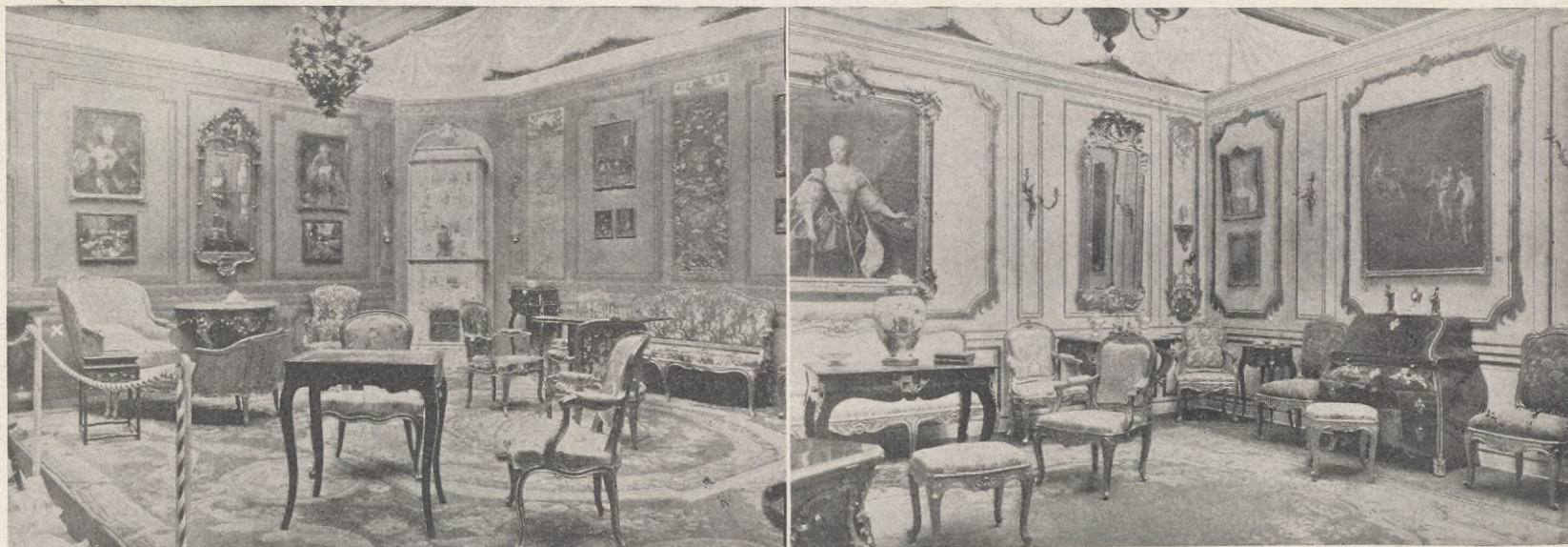
Sällan, om någon gång, torde det förr i vår teaterhistoria ha inträffat att moder och dotter ungefär samtidigt gjort sin entré på scenen. Så blir emellertid nu fallet, i det att fru *Ebba Kempe*, änka efter den för några år sedan aflidne lektor A. Kempe i Västerås, den 1 sept. skall debutera i Norrköping vid direktör Carl Barcklinds sällskap, som Hanna Glavari i "Den glada änkans", medan fröken *Gerda Kempe* inom kort torde debutera i "Bakom Kuopio" å Lilla Teatern i Stockholm.

Nedanstående bild:

INTERIÖR FRÅN DEN FÖRSTA STÖRRE SVENSK-AMERIKANSKA KONSTUTSTÄLLNINGEN, i svenska klubbens i Chicago nyligen fullbordade klubbhus. 26 af Svensk-Amerikas till ett 50-tal uppgående kända konstnärer äro här representerade

SVENSKA KONSTSAMLAREFÖRENINGENS ROCOCOUTSTÄLLNING.

Efter fotografier.

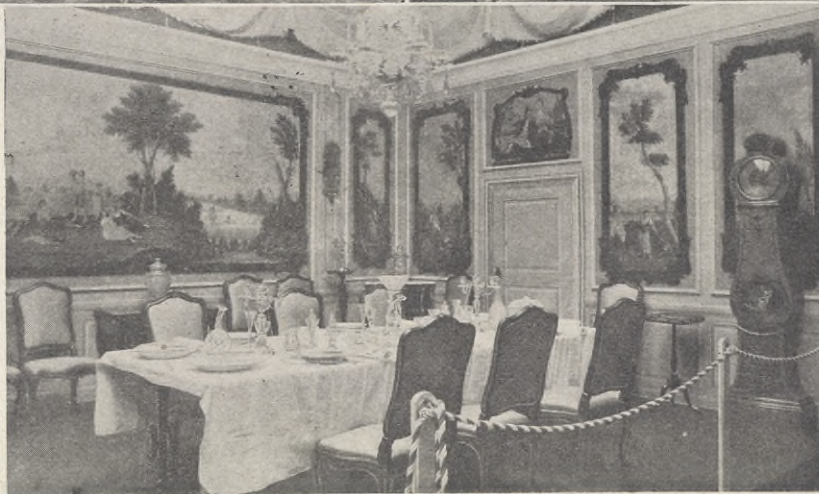
SALONG (kabinett), afsedd att framställa den lättare rococon. Motiven till väggarna delvis från Lovisa Ulrikas arbetsrum på Kina slott.

Å foton synas en *bergère*, tredelad (X) (tillh. greve Casimir De la Gardie); tre *fåtöljer*, förgyllda; och en *soffa*, förgylld (tyget fr. L. Bevilaqua, Venedig).

Bredvidstående bild: MATSAL, väggmålningarna från ett rivet gammalt hus på nuv. Pilsnerbryggeriets tomt i Stockholm.

Den Rococoutställning, som af Svenska konstsamlaresföreningen anordnats i Konstakademien, ger en ypperlig bild af konstlivet och smaken under det skede i vår historia som kallas frihetstiden och som i konsthistorien fått namnet rococon. Katalogen upptager icke mindre än 1,388 nummer. Nästan allt är lånat från enskilda personer, så godt som intet från museer eller de kungliga slotten.

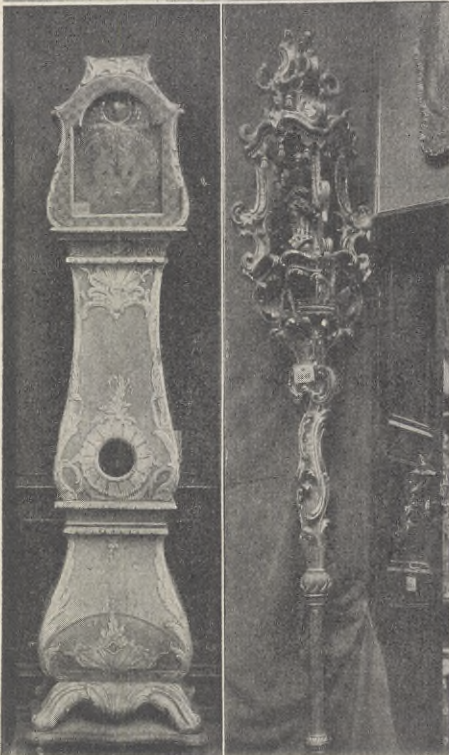
David Edström, den svenske skulptören, som i höstas slog igenom med en större kollektion vid Konstnärslöfvens utställning i Berlin och därefter vann en verklig framgång

Klädtr. Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthlm—Gbg. SALONG, afsedd att framställa den tyngre rococon. Motiven till väggarna delvis från huset nr 8 B Karduanmakareg., Stockholm. Obs. de båda *taburetterna*, förgyllda och klädda med siden (tillhöra konsul H. Heurlin); *spegelbordet*, skulpterad och förgylldt (tillh. friherre C. Sson Leijonhufvud); *brädspelsbordet*, (tillh. frih. A. Lagerbielke) och *dockbyrån* (tillh. fröken Antonie Lagerbielke).

vid en kort därefter arrangerad separatutställning i samma stad, exponerar f. n. ett 60-tal af sina skulpturer i Konstföreningens lokal i Stockholm.

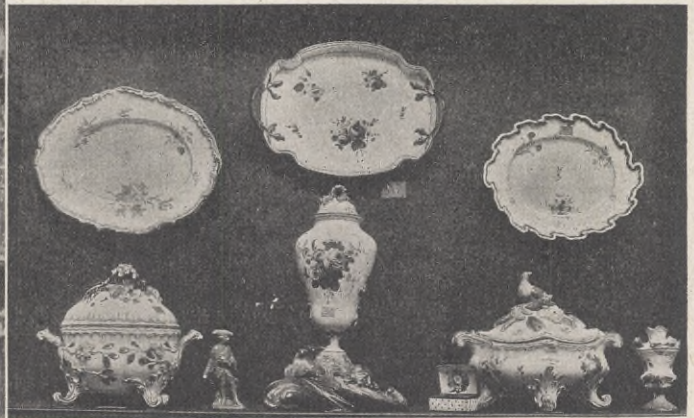
Till och med Romtidningen Tribuna, som eljest just intet vackert har att säga om alla de utländska afdelningarna å den stora Internationella Konstutställningen i Rom, har icke kunnat förneka att Sverige har heder af hvad som finnes att se å dess exposition. Och huru skulle också omdömet kunna blifva anorlundat? så är förvisso ingen nationell förhållelse att tänka. Anders Zorn, Carl Larsson och Fjæstad äro ju bland de representerade, och de äro där i godt sällskap.

Öfverst: SVERIGE PÅ DEN INTERNATIONELLA RÖMUTSTÄLLNINGEN.

Mellerst: FRÅN DAVID EDSTRÖMS UTSTÄLLNING I STOCKHOLM.

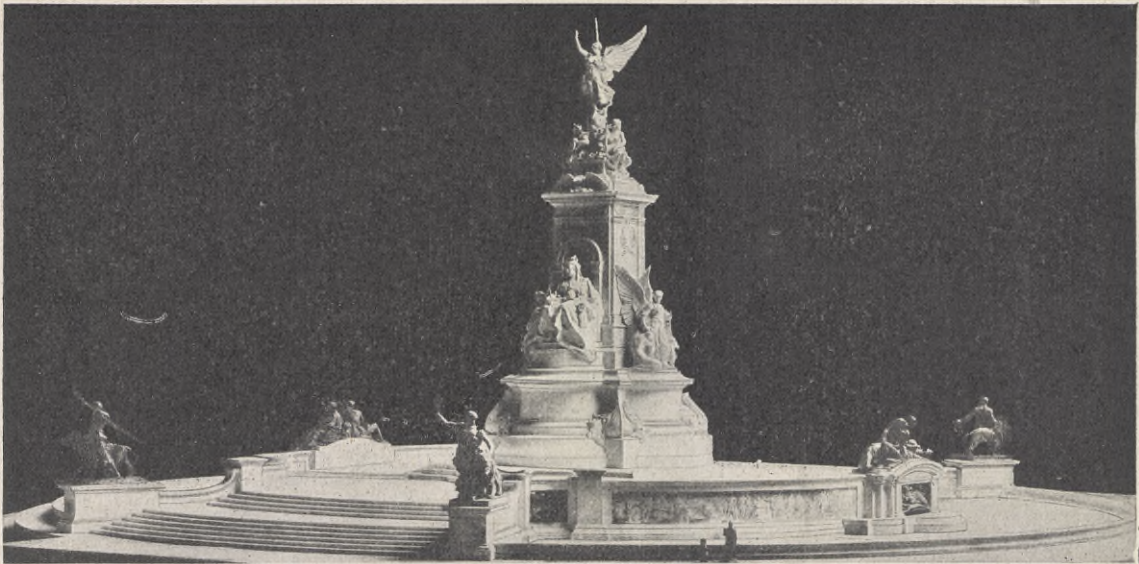
Nederst: ROCOCO-UTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM: *Golfar*, fodret skulpterad, lackerad i blått och hvitt (tillh. postkontrollör A. Borg). — *Processionsstaf*, träskulptur, polykrom (tillh. arkitekt Strokirk); vidare *Bricka* med grepar, polykrom, 1774; *Terrin*, rund, polykrom, 1765; *Vas* med lock (päronformig), på fot i bladform, 1773; *Soppterrin*, polykrom. Sölvesborg. Samtliga Mariebergstajanser.

Efter fotografier.

(Texter se föreg. sida.)

Kliché: kem. A.-B. Brunt Sjöförsärrer, Sthlm. Ölg.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Silfverparre, Stilm.-Bgg.

ETT MINNESMÄRKE ÖFVER DROTTNING VICTORIA AF ENGLAND kommer inom kort att aftäckas i London. "The Victoria Memorial", som är utfördt efter Thomas Brocks ofvan återgifna modell, är beläget midt emot Buckingham Palace.

I den af *Coquelin d. ä.*, den berömde franske skådespelaren, upprättade stiftelsen för f. d. sceniska artister, "Maison de retraite de l'Association des artistes dramatiques", i staden Pont-aux-Dames, aftäcktes den 9 april en *staty* öfver Coquelin. Dennes stoft hvilat på samma plats. Statyn är utförd

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

EN AFTÄCKT COQUELIN-BILDSTOD.

Efter fotografi. Kliché: Bengt Silfverparre.

RICHARD STRAUSS på väg till hofoperan i Wien för att närvara vid premiären på "*Rosenkavaljeren*", den 8 april. Den nya valsoperan beredd såsom tillbörligt är vid sitt första uppförande i valsernas egen stad ett stormande entusiastiskt mottagande af publiken. Hufvudrollen, Ochs von Lerchenau, spelades af hr Mayr.

af den framstående bildhuggaren Mercier.

*

Sahary Djeli är namnet på en indisk dansös, som nu för första gången uppträder för europeer och som lagt hela världsstaden för sina fötter och efterträdt Maud Allan som Londons favorit par préférence.

Efter fotografi.

Kliché: Bengt Silfverparre.

EN NY LONDON-STJÄRNA: SAHARY DJELI.

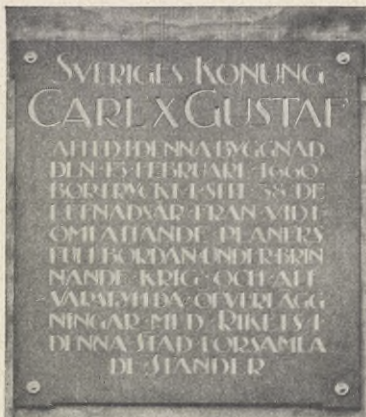

Foto. Lindholm, Gbg. Klische: Bengt Sjöversparre.
MINNESMÄRKE ÖFVER CARL X GUSTAF, den 11 april uppsatt å länsresidenset i Göteborg, i hvilken byggnad konungen den 13 febr. 1660 afled.

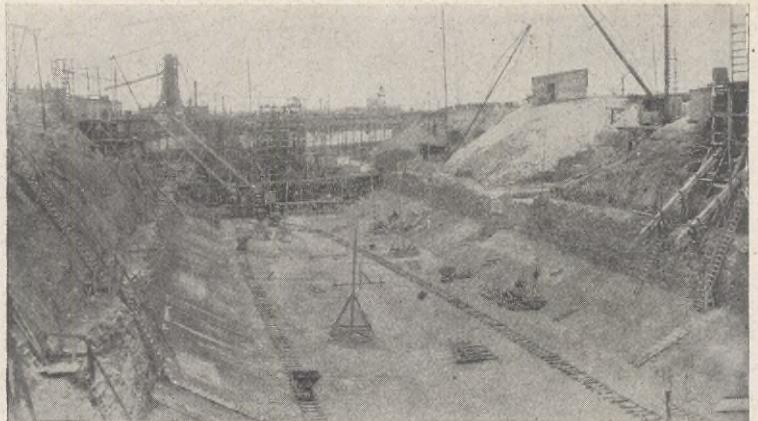

Foto Gyllenberg, Malmö. Klische: Bengt Sjöversparre.
VY ÖFVER PLATSEN FÖR DEN BLIFVANDE TORRDOCKAN I MALMÖ, hvars utgrävande nu fullbordats. Utsikt öfver dockporten.

Foto. Ewald, Herrljunga. Klische: Bengt Sjöversparre.
SÖLVESBORGS NYINVIGDA, VACKRA STADSHOTELL.

Sölvesborg har hittills varit ganska vanlottadt i fråga om hotell, hvilket gjort att besökande i den f. ö. trefta staden ofta måst vända den ryggen och fortsätta till Karlskrona. Den nu uppförda hotellbyggnaden har dragit en kostnad af 200,000 kr.

Arbetet med uppförandet af Stadion, å den forna Idrottsparkens plats, pågår nu som bäst. Grunden är lagd, och allt i det närmaste klart för murningen. Stadions arkitekt, hr Torben Grut, har i dagarna på beställning af Olympiska kommittén låtit förfärdiga en gipsmodell afsedd att visas på den stundaude utställningen i Dresden, eventuellt äfven på andra håll, för att väcka intresse för de olympiska spelen 1912, som ju skola hållas i Stockholm. Modellen är utförd af skulptören Carl Fagerberg med biträde af hr Jarl, och man får genom densamma ett synnerligen levande intryck af hur den blifvande stora idrottsplatsen kommer att te sig — monumental, vacker, praktisk och liflig i gestaltningen.

Efter fotografi. Klische: Bengt Sjöversparre.

EN PRÄKTIG ENGELSK FULLBLODSHINGST TILL SVERIGE: "Kalvenor", af ryttmästare G. W. Örn inköpt för ingenjör Cedergrens, Stockholm, räkning. Hingsten är fallen efter Kissing Cup (Sterling Love och Hampton) samt Lord Bobs (Silver Sea och Bend Örn). Det utomordentligt vackra djuret kommer att, tillsammans med hingsten Imprenable (fallen efter Flying Fox), hvilken likaså af ing. C. inköpts och senare hitkommer, ställas i avelns tjänst — meningen är att lata mindre hemmansägare afgiftsfritt få sina ston betäckta. De båda hingstarna ha betingat för svenska förhållanden ofantliga priser.

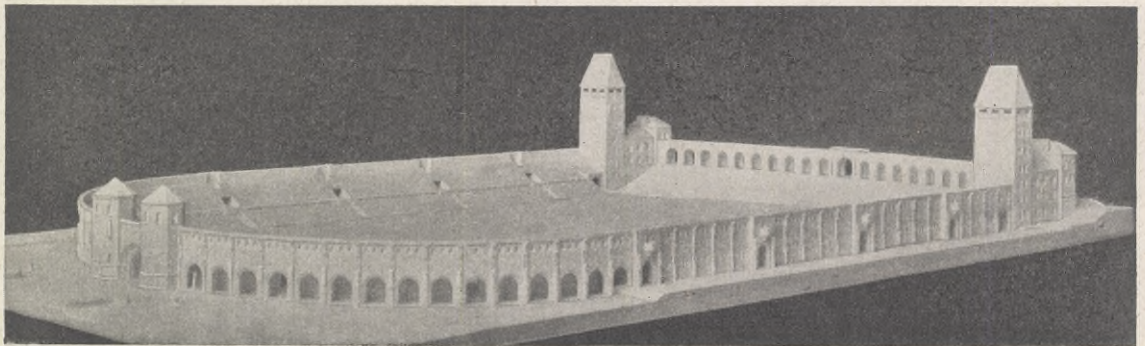

Foto. Lamm, Stockholm.

HUR 1912 ÅRS STADION SKALL TE SIG: Den stora gipsmodellen.

Klische: Kem. A.-B. Bengt Sjöversparre, Stilm.-Gbg.

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-B. Renof. Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

FRÅN DEN FÖRSTA KURSEN I SKÅNE FÖR SMÅBRUKARHUSTRUR OCH -DÖTTOR.

Undervisning för mindre jordbrukare är numera anordnad öfverallt inom vårt land och har visat sig vara till stor nytta.

Däremot har föga af *undervisning* kommit de mindre jordbrukarnes hustrur och döttrar till del.

Inom Malmöhus län har emellertid nu under sista tiden ett par kurser anordnats för att där i någon mån råda bot på detta missförhållande. De ha pågått fjorton dagar vardera; undervisningen har omfattat föredrag och demonstrationer i sådana ämnen som äro af vikt för landthushåll och därtill hörande sysslor. En kurs i Ö. Sallerup besöktes af 82, en i Önnköping af 57 elever. Lärarinna var fröken Olga Paulsen, Malmö.

*

Makarna Johan Ludvig Holm och Lovisa Vilhelmina Holm, i Kolsäter under Lida, Södermanland, ha tilldelats *Patriotiska sällskapets silfvermedalj* i gult och grönt band med anledning af den ovanliga, ytterst förtjänstfulla verksamhet de utvecklat vid uppfostran af en stor barnskara. Förutom 8 egna barn ha de båda makarna uppfostrat 39 fosterbarn.

to Lindhe, Strängnäs.

Kliché: Renof. Silfversparre.

PATRIOTISKA SÄLLSKAPETS MEDALJ UTDELAD FÖR BARNUPPFOSTRAN.

Foto Karlsson, Mellerud

KROPPEFJÄLLS NYINVIGDA SANATORIUM I DALSLAND. — Invigningen försiggick den 12 april, i närvaro af ett 30-tal inbjudna och hundratals andra intresserade. Det är det första sanatoriet i länet och torde blifva af den största betydelse för sjukvården i Dalmland. Initiativtagare är förste provinsialläkaren dr Nils Englund, Vänersborg.

Kliché: Kem. A.-B. Renof. Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

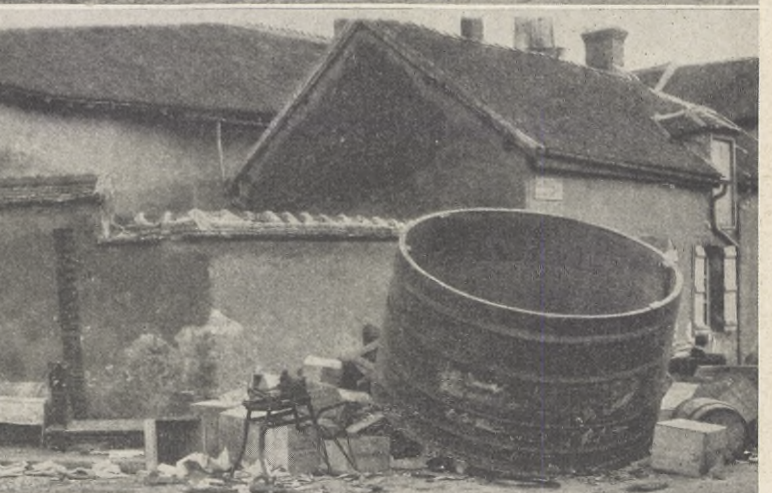
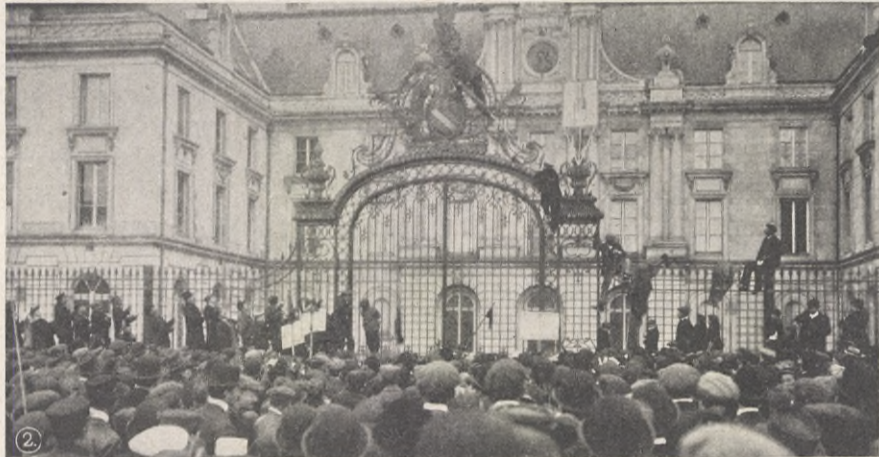

VINKRIGET I CHAMPAGNE.

Från att länge ha haft en relativt oskyldig karaktär ha nu vinodlaroroligheterna i departementen Marne och Aube i Champagnedistriktet öfvergått till direkta våldsamer mot hatade konkurrenters egendom: man förstör flaskor med champagne i hundratusental, ja miljoner, och antänder byggnader innehållande vinkällare. Sedan starka truppafdelningar afsändts till de oroliga distrikten har det kommit till häftiga barrikadstrider mellan dessa och de revolterande.

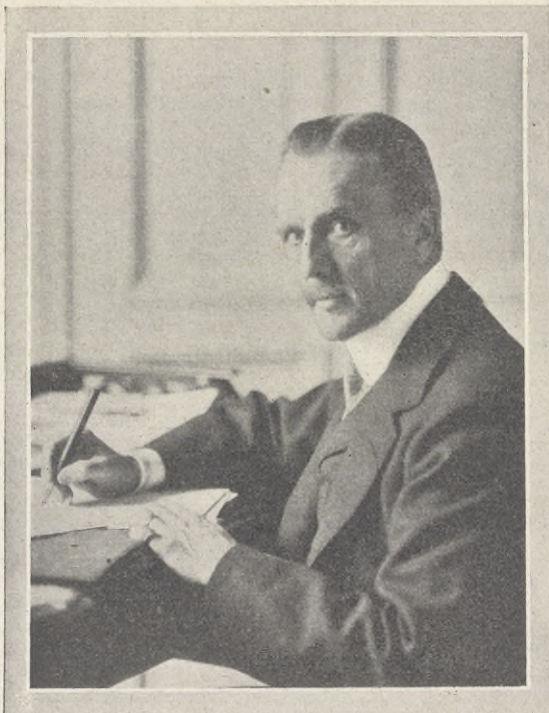
Striden gäller den s. k. begränsningslagen af år 1908. Vinodlarna i Aube äro förbittrade öfver att kammare och regering beröfvat dem rätten att kalla sina viner för champagne och inskränkt detta privilegium blott till departementet Marne, det egentliga champagnedistriktet, medan vinodlarna i Marne rasa öfver att, på grund af att den senaste skörden i Aube varit ovanligt lyckad, churu af en lägre kvalitet, en del exportfirmor af lägre rang gjort uppköp från Aube i stället för att köpa af Marneodlarnes mindrevärdiga öfverskott.

- 1-2. I TROYES: 1. MANIFESTERANDE VINODLARE.
2. UTANFÖR RÅDHUSET: En af demonstranterna har klättrat upp för att hissa den röda flaggan.
- 3-4. I EPERNAY: 3. TRUPPERNA BIVUACKERA UTANFÖR JÄRNVÄGSSTATIONEN. 4. KAVALLERI KAMPERANDE PÅ STORTORGET.
- 5-6. I AY: 5. DRAGONER RENSA VÄGEN från demonstrerande vinodlare. 6. VAKTPOSTER STÄLLES UT för att hindra ett upprepande af sabotagen den 12 april.
7. LÖJTNANT CHEVREAU REKOGNOSKERAR i Bié-riot-monoplan ställningen i de oroliga trakterna.
8. I AY: DEUTZ & GELDERMANN, ett af de stora champagnehusen, som varit utsatta för mordbrand.
9. I DIZY: FÖRSTÖRDA VINFAT tillhörande en champagnefirma.

EFTER FOTOGRAFIER.

Kliché: Kem, A.-H. Demot Silfversparre, Sthlm.-Gbg.

II. 8 Den STOCKHOLMSFOTOGRAF.

FRANZ v. REICHENAU, den nye tyske ministern.

Kliché: *Penot Sjöberg*.

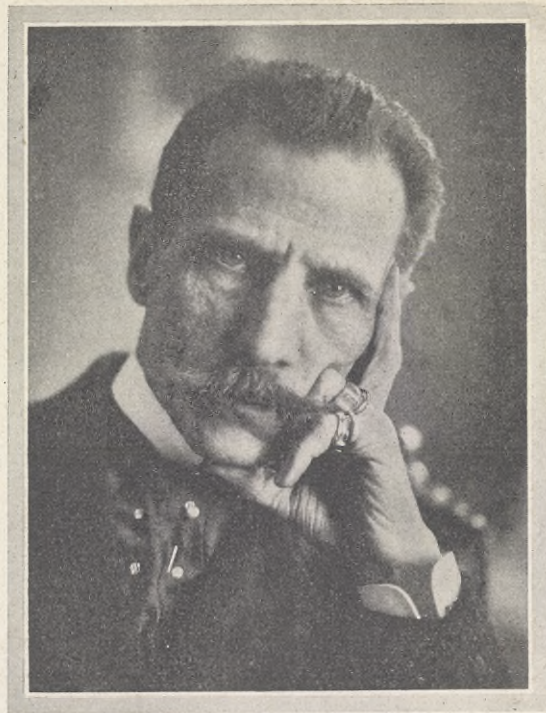

Foto. *Raf. Råberg.*

EUGÈNE THIÉBAUT, den nye franske ministern.

Kliché: *Penot Sjöberg*.

Verklige geheimerådet *Franz von Reichenau*, Tysklands nyutnämnda sändebud i Sverige, är född 1857. På diplomatbanan inträdde han 1885 och har sedermera varit flitigt anlitad i den diplomatiska tjänsten samt därunder skaffat sig en rik erfarenhet. Till vårt land kommer ministern närmast från Serbien, där han 1909 blef tyskt sändebud. — Å vidst. sida återfinnes en bild af ministern med familj.

Eugène Thiébaud, som för icke längesedan inträdde den franska ministerposten i vårt land, är född 1856 i Stockholm, där hans fader ett 40-tal år var konsul. På den diplomatiska banan inträdde T. 1882. Senast har han varit minister i Buenos Ayres. — Monsieur Thiébaud har spelat en roll i världshistoriska händelser — bl. a. såsom en af fredsmäklarne mellan Spanien och Amerika 1898.

I TÄFLINGSTIDER. AF ULLA LINDER.

SKIZZ FÖR HVAR 8 DAG.

Agneta Dal stod och stampade i snön, knep bistert ihop läpparna, så de bildade ett rakt streck bara och kisade med halfslutna ögon för det skarpa solskennets skull fram mot Norrtullsgatan, där spårvagnarna rasslande nalkades, passerade, aflägsnade sig efter att vid hållstationen ha aflämnat nästan hvarenda passagerare.

I en jämn, svart ström välld sedan dessa fram emot henne, förbi henne. Herrar i päls, officersuniform eller sportkostym, damer i eleganta promenaddräkter och hattar som torn och damer i enkla tailormade af svensk vadmal i olika kulörer, unga män med arbetsblusen skymtande under den uppknäppta ytterrocken, halfvuxna flickor, pladdrande och skrattande, scout-pojkar, som i sina brungula blusar och storbrättiga hattar med väldiga, karaktiga steg marscherade fram öfver isen. Alla åldrar, alla samhällsklasser voro representerade.

Och alla togo de vägen nedför Stallmästargårdens allé, sneddade sedan tvärs öfver den lilla gårdsplanen, därefter utför backen och i små försiktiga steg — för halkans skull — men med god fart öfver den förmedlande träbron från stranden och ut på isen.

Där framför dem låg Brunnsviken, hvitgnistrande

med sitt snötäcke, skimrande i den skarpa februarisolens glans. Ljusblå och hög var himlen. Mörkgrön stod skogen på ömse om viken med hvita bräm på granarna, men mörk barmark under de täta grenarna.

Långt, långt borta, där hvarest människoströmmen slutade, syntes en kompakt mörk massa, ett kollektiv af tusen små rörliga, lefvande punkter. Den rörde sig, bredde ut sig, växlade en smula konturer, bildade till sist likasom ett väldigt, svart band kring en stor, öppen hvit rundel. Och i denna rundel ilade tid efter annan en häst — två hästar — tre hästar, på detta afstånd mindre än en flugas vinge, framåt, framåt i rasande fart.

Agneta gick framåt allén som förde upp till värds-huset, men vände då hon kom så nära gården, att hon tyckte biifsteksoset stack henne i näsan. Hon började bli otålig, såg på sin klocka och rynkade misslynt pannan, elfenbenshvīt under sammetshattens svarta kant.

— Nu väntar jag inte längre, sade hon slutligen halfhögt till sig själf. Jag är säker om — jag känner på mig, att Axel går och tittar efter mig nu, nervös och otålig. — Är inte Lydia med i nästa spårvagn, så går jag. Hon får komma efter ensam, om hon har lust. När hon är så litet ordhällig

och pålitlig, så! — Ja, nu är det oåterkalleligen beslutadt.

Det lilla röda ansiktet såg otroligt bestämdt ut, och fötterna sattes resolut i marken.

Då kom "nästa spårsvagn".

Och i den Lydia.

Leende, nypyntad, elegant mondän kom hon med små korta, trippande steg, de skärrosiga kinderna inramade af boans mörka, yfviga skinn, händerna instuckna i den väldiga, fyrkantiga muffen och i örönen små dinglande pärlhängen, som darrade och glänste till för hvart steg hon tog.

— Bevars, har du väntat! sade hon och höjde ögonbrynen i stor förvåning. Ja, min klocka gick efter. Jag har störtat, må du tro. — Åh — är så varm, så! — Och i hörnet strax nedanför porten mötte jag löjtnant Eskil. Jag *måste* ju prata litet, bara ett par ord. — O lilla du, hvilket väder! Så förtjusande! — Har du råkat din — hm! — jag menar — herr Fact i dag än? — Inte? — Nej visst! Han är redan där för länge se'n, han, med sin "Nero". Naturligtvis får han väl pris, inte sant Agneta?

— Jag vet inte. Hop-pas! — Ska vi åka remmalag?

— Isch nej! Vi kan gärna gå. Hon gjorde en liten sur grimas. Men om du vill gärna, så —

Automobiler susade alltemellanåt förbi dem, rykande och tutande. Droskor körde förbi i kort, lätt traf och enskilda ekipage. Allesammans, de ena såväl som de andra, gäfvos i dessa "tuff"-tuffens tidedvarf ett intryck af en viss förnämhets och aristokratisk elegans. Ett par "remmalag" på enklaste sätt hopkomna, af hylade men omålade bräder, ryggstöd i midten, långsäten på ömse sidor och under alltsammans fyra hjul, rullade af bort mot täflingsfältet. Människorna sutto uppkrupna på de höga åkdonen som små fåglar på en gärdesgård, men när man kom till gropar i isen eller lösare snösjörja, nickade och skakade de stackars passagerarne som ärter i ett såll.

De båda flickorna föredrogo att gå. Och de gingo raskt framåt.

Tiden löpte ju visserligen ej ifrån dem, ty täflingarna skulle pågå i ett par tre timmar än, de kunde nog hinna frysa så mycket de tålde vid, till dess allt var slut. Men Agneta tänkte på Axel Fact, som säkert gick och väntade och tittade efter henne. Och hon fortade på och fortade på, så att Lydia måste hugga tag i hennes arm emellanåt och hejda farten.

— Åh, hvad du springer! klagade hon. — Vet du, jag såg en sådan förtjusande hatt hos Meeths, då jag gick förbi. Jag var tvungen gå in och profva den. Den kostade bara —

— Nu på vägen hit ut, frågade Agneta skarpt, och vände hastigt hufvudet emot henne.

Priset fastnade med ens Lydia i halsen.

— Ja — nej — — — Nej, inte — inte i dag inte!

stammade hon med ett litet matt leende.

Det blef inte mer taladt om hatten. Och just inte om något annat heller på en lång stund.

Då de kommo fram till banan, pågick som bäst en löpning. På den höga, kungliga läktaren, prydd af kronkläden och blågul flaggduk, syntes en del kända gestalter. Längs de blågula kordongerna, spända utefter trafvarbanan, stodo åskådarna i dubbla och tredubbla led. Och från musikläktaren ljudgardegementets käcka toner. De båda flickorna gingo långsamt framåt, öfver människornas hattar sågo de tid efter annan ett hästhufvud med fladdrande man och vidgade näsborrar störta förbi, och tätt bakom hästen syntes körsvennen på sin höga tvåhjulning i ifrigt framåtlutad ställning och en spänd, energisk blick i ögonen.

Plötsligt blef Lydia varse en lucka i åskådarekedjan, och hon begaf sig strax dit. Men Agneta hade ett stycke framåt på sadelplatsen, där de i pågående löpning ej deltagande hästarna rastade, uppfångat en skymt af en lång, smärt, manlig figur i ljusgrå vadmalskostym, sportsydd, och grå, knollrig skinnmössa.

Det måste vara Axel, hennes kusin — och barndomsvän — och litet mer ändå, fast inte officiellt ännu.

Ja visst var det han. Nu upptäckte hon också Nero, den kolsvarta hingssten, ett stycke ifrån honom.

Det var någon, några Axel stod och talade vid. Stor och stark och trisk och landlig såg han ut, just lik sin ståtliga häst där bredvid, hvilken skötaren just nu höll på att rusta i ordning för nästa löpning.

Lugna och trygga stodo de där båda, vissa om sin styrka och sin förmåga. Men hästens näsborrar skälfade af ifver och i hans ögon brann det och glödde en underlig, frustande eld. Han kunde bli far-

lig, Nero, om körsvännen miste sitt håll på honom, det visste både Agneta och Axel.

Och Agneta visste också, att Neros herre under sin trygga, säkra yta dolde samma glöd och ifver, samma hetsighet och obändighet. Men af en lugn, förtroendeingifvande hand, af en mild, förståndig och förstående vilja kunde de båda styras. Hon var inte rädd för någon af dem. Och dock låg fruktan alltid i bakhåll och lurade. Inte för sig själf fruktade hon, men för dem själva, och för andra.

— Kommer du inte med? frågade Lydia och vinkade åt väninnan, som dröjde. Här ser vi utmärkt. O, en så'n stilig häst! — Ser du, den där gula. Och ryttaren med! — Jag menar körsvennen. — Hvem kan det vara, tror du?

Lydia var full af intresse, språkade på lifligt och muntert, tittade åt höger och åt vänster, såg allt och alla, njöt af att hälsa på bekanta och upplyste genast efter hvarje hälsning sin följeslagerska i en halfhög hviskning, om hvilken eller hvilka det varit.

Agneta följde med fram till åskådarekanten om ock en smula ovilligt. Men efter en stund sade hon:

H. S. De. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Kliché: Demit Silfverparre.

DEN NYE TYSKE MINISTEREN I STOCKHOLM FRANZ VON REICHENAU MED FAMILJ. (Se föreg. sid.).

— Jag såg min kusin därborta på sadelplatsen. Ska vi inte gå och hälsa på honom?

— Jo gärna. Det skall bli roligt!

Lydia stack sin arm under Agnetas och följde genast med.

— Hvar är han? — Jaså där framme. Är det han i den där grå sportkostymen? — Den länge? — Åh, Agneta! Kära, hvad han ser bra ut!

Hon klämde väninnans arm, och de stora, blå ögonen började stråla och tindra med en farlig glans.

Lydia var lättörd som hafsytan och oberäknelig som den. Hvem hon ville förtjusa, undgick sällan sitt öde. Agneta såg ned på henne. Hon kände igen det där leendet, litet blyga och halft barnsliga och den glittrande blicken, och visste, hvad det hade att betyda. De små pärlhängena i örsnibbarna glindrade och glittrade i solen och färgen steg långsamt på Lydias smala kinder.

Visst var hon grann, det kunde icke förnekas. I synnerhet så här en vinterdag, ute på isen — i solen. Kylan gaf färg åt ansiktet, och solen och nöjet glans åt ögonen. — Hemma, i gråa hvardagslaget, var charmen ej fullt lika stor.

Nu skulle det bli en kraftmätning alltså, tänkte Agneta med en plötslig känsla af stramhet. — Lydia älskade ju sådana. Agneta hade förr flera gånger skrattat åt hennes lustiga relationer af kontroverser med svartsjuka fruar och fästmö. Men nu skrattade hon inte alls, kände sig stel och högtidlig och ond.

Åhnej, tänkte hon, någon täfling skulle det alls ej bli af. Det brydde hon sig visst inte om. Det var hon aldeles för stolt till. Var Axel så lätt fångad, så ombytlig, — så — inte skulle hon sörja eller tvinga.

Men omedvetet var där något kallt och hårdt i hennes hållning och min, då han strax efteråt vände sig om, fick syn på henne och hälsande kom fram mot dem.

Hon kände Lydias hand i en allt hårdare tryckning om sin arm, men hennes lugn var orubbligt, det blef allt mer isande.

Axel Fact höll sina klara, skarpa ögon fästade på Agnetas ansikte. Han sade inte mycket, det var som om orden blåst från honom, med detsamma han fick se sin kusin. Nyss hade det varit så mycket han velat säga, — nyss hade han stått och längtat. — Men hon såg så isande stram ut.

Hon visste då redan! tänkte han. Ryktet gick fort om att han misslyckats i loppet. Men — bevars tog hon det så! Den saken redde väl eljest han själf upp och ansvarade för. Hon behöfde ingalunda känna förödmjukelse på hans konto.

Han kände sig mycket obehagligt berörd, förargad. Med ens blef han varse Lydia.

Agneta presenterade, och två minuter senare var samtalet i full gång mellan de båda. Efter tio minuter kände de sig redan bekanta, och då halftimmen var till ända, började vänskapsförnimmelser af ganska hög värmegrad gifva sig tillkänna.

Lydia reagerade villigt inför hvarje lifserfarenhet, som mötte henne, och hon var redan öfver örnen förälskad i Axel Facts vackra ögon, manliga ansikte, ståtliga figur, klangfulla, fast mjuka stämma. Axel tyckte, det var en rasande söt flicka. Och så piggsen!

Han hade totalt glömt bort, hvad allt det var, han velat tala vid Agneta om, och som nyss förefallit honom så trängande nödvändigt. Han hade till och med glömt bort hennes ovänliga min och den harm han för en stund sedan känt inom sig för den orsakens skull.

Löpningen på två tusen meter var slut. Pausen utfylldes af musiknummer. Människorna cirkulerade

åter, promenerade fram och tillbaka, stampade i snön för att hålla värmen uppe, träffade på bekanta, skrattade och pratade. Axel Fact och Lydia hade alltså så mycket att säga hvarandra. Agneta gick tyst bredvid dem, litet allvarsam, men inte spotsk och hård längre.

Så nalkades tiden för nästa löpning. I den skulle Nero deltaga.

Axel Fact gick bort till sin häst, språkade med skötaren, synade att allt var i ordning, klappade Nero på halsen och den breda glänsande länden och talade uppmuntrande till honom. De båda flickorna hade stannat ett stycke ifrån och sågo inresserade, beundrande, på det ståtliga djuret — och på hans herre.

Lydia pratade alltså. Hon var glittrande glad och uppsluppen. Agneta hörde på henne med ett öra, men hela hennes uppmärksamhet var egentligen koncentrerad på Nero nu, ej ens Neros herre såg hon på eller tänkte på längre.

Plötsligt, under en liten paus i väninnans pladdrande svada, tog hon ett par steg fram mot dem, stannade så åter, frågade med en liten tvekan i rösten: — Skall du själf köra honom, Axel?

Han såg upp på henne, öfverraskad.

— Ja, naturligtvis!

— Du är så tung, sade hon.

Han skrattade till.

— Hvem annars?

— Åh — Kuno, förstås. Han är ju så duktig och så van vid Nero.

— Kuno! — —

Han teg en stund, stod och såg ner på hästens hofvar, hvilka Kuno just nu torkade med en mjuk trasa.

— Jag tänkte *du* kanske ville anmäla dig, framkastade han så ironiskt.

— Ja, gärna det, om du är med på det. Då tar vi aldeles säkert priset, du och jag, gamle gosse! tillade hon plötsligt munter, kom ända fram till Nero, och ställde sig att klappa hans mjuka, hvita mule.

Det ryckte kring Axels läppar, men ögonen glänste kalla.

— Du tror inte, att Nero och jag längre — —! Ett misstroende votum åt oss! — — Eller rättare åt *mig*. Du menar, att jag inte kunde köra, det var därför det misslyckades förra gången —

Hon lyfte hufvudet och stirrade frågande på honom.

— Hvad menar du? Förra gången?

— Ja — förra löpningen. Han gjorde det dåligt då. Nu menar du alltså, att det var *jag*, som för den ena eller andra orsakens skull hindrade Nero från att vinna.

— Jag menar ingenting. Jag vet inte ens att ni gjort någon löpning än.

— Åh, det såg jag väl på dig. Du såg så förolämpad ut, då du kom nyss, som om du inte ville kännas vid mig vidare. Du skämdes kolossalt för att jag förlorat loppet, som jag gjort mig så säker på förut. Det är dumt att vara säker, men skämmas kan jag göra själf, om det skall vara nödvändigt. Inte behöfver *du* göra det för min skull, inte!

De stodo nu båda framme vid Neros hufvud. Axel förde handen genom hästens man åter och åter, och talade mycket lågt, medan han såg skarpt på sin kusin, som bleknat en smula under hans blick.

— Men Axel — du tar fullkomligt miste. Jag vet inte, hvad du präfar. Jag har inte en aning om, hvad som förefallit. Var kanske en smula nervös, för att jag fått vänta på Lydia så länge. Jag visste ju — trodde åtminstone — att du gick och väntade på mig här nere och längtade efter mig.

Hon sänkte hufvudet, och rösten sjönk plötsligt ner till en liten sorgmodig hviskning.

— Ja visst, det kunde du ju förstå, att jag gjorde, sade han litet otåligt.

Plötsligt höjde hon hufvudet igen och såg på honom med ett halft vemodigt leende.

Förresten — tror du verkligen, att jag inte skulle "vilja kännas vid dig" som du säger, bara därför att du förlorat löpningen?

— N-ja-a.

O, hvad du är dum! utbrast hon då med ett högt skratt. Du stora dumma pojke!

Hon skulle velat lägga armen om halsen på honom och ruska honom i hans stora, röda öra.

— Men — — om du börjar visa för mycket intresse för andra — —!

Hon talade mycket lågt igen, slog ner ögonen och gjorde en liten sipp min på munnen. — Då! Sådan tröstlöpning senterar jag alls inte.

Nu var det hans tur att stirra. Han kände sig oändligt oförstående och försökte se ännu mer oförstående ut, än han kände sig.

— Hvad? — Jag? — — Intresserad? — Jag förstår inte alls. Inte alls.

— Nå, det är bra det. Men låt Kuno köra honom. Du vet att han kan. Och så skall du få se, att vi vinner priset.

Han tvekade en stund, kämpade en kort kamp

med sig själf — täflingskörningen roade honom oerhört, eggade på samma gång som irriterade. Men med ens gaf han vika.

— Nåja, sade han, du har kanske rätt. Det får bli så. Sitt upp då, Kuno! Men låt honom sträcka ut det säger jag dig!

Kuno satt redan på det lilla tvåhjulade åkdonet tätt bakom Neros väldiga bakdel.

— Åhja, sade han lugnt och orubbligt sjäfsäkert, det skall inte fallera. Samlade så tömmarna och låt hästen vända upp mot startlinien.

— Nu ska vi hålla vad, sade Axel uppsluppet, och tog plötsligt Agneta under armen.

— Jag håller naturligtvis på dig, förklarade hon skrattande. Alltid håller jag på dig, det skall du veta. Om det än ser aldrig så motigt ut.

Då kom han mycket nära in till henne och såg sträng ut en half minut.

— Ja, jag vet inte hur det var nyss!

Men borta vid flaggstängen stod Lydia alltjämt och väntade, orörlig fast brinnande otålig, och såg på de två. Hon hade blivit mycket allvarsam, och hon frös, så att hon skakade.

— Så odrägliga di ä', tänkte hon, medan harnen sjöd inom henne. Så oartiga! En så'n tölp!

— Bondkanin! — — Här står jag bortglömd. — — Jo, den var just att lita på! — — —

EN SVENSK I PESTDISTRIKTET I KINA.

Efter fotografen

ETT HUS I HVILKET ALLA DÖTT I PESTEN I BYN CH'AI LI, HVAREST INALLES 49 DUKÅDE UNDER.

Källa: Bengt Sjöversparre.

(Den nedan återgifna texten är hämtad ur ett bref, dateradt Tientsin 23 mars, från den svenske läraren Edvard Long vid Chihli Provincial College i Pao Ting Fu.) "Denna vy togs just som dr Lewis och jag trädde in i huset som synes bakom, i hvilket hela familjen (6 stycken) dött af pesten. Han håller på att spruta karbolsyra öfver mig, och sedan gjorde jag honom samma tjänst; så vågade vi oss in och halade ut eländet därinne. Denna dag var

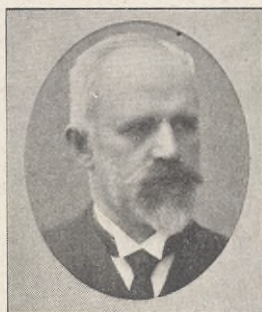
jag omsvept som du ser i 10 timmar och arbetade från 8 f. m. till 8 e. m. från by till by. På morgonen hade vi eskorterats ut ur staden, i hvars yamen vi bodde, af en trupp soldater med fanor och musikkår och med magistraten i sin palankin, med paraply (röd och tio fot hög) i tåten! Förfärligt elände öfverallt! I en by återstod endast en 16- el. 17-årig flicka som representant för Wang släkten, resten — 30 stycken — hade alla dött på 4 à 5 dagar! I lördags (i förgår) var jag ännu midt i alltsammans i södra Chile. — — Är den ende i Paotingfu bland dess 40 el. mera hvite som ej fått seruminsprutning, alla de andra ha fått den. Sista gången jag löp verklig kontaktfara var i torsdags. Om jag ännu lever om tre dagar så är jag utom all fara. Måste nu sluta är så trött. Dr Lewis och jag höllo på i åtta dagar."

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

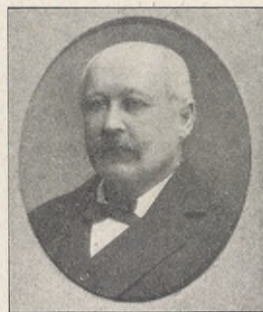
* Data å nästa sida.

F. E. MORSSING.
F. d. Handlande. — Stockholm.
80 år 11 April.*

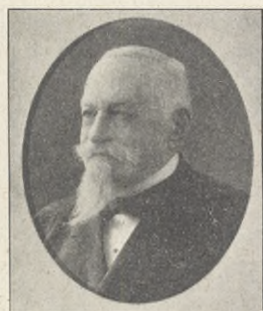
C. ÅNGSTRÖM.
Civilingenjör. Direktör. —
Stockholm. 55 år 22 April.*

J. G. KREUGER.
Konsul. — Kalmar.
55 år 7 April.*

A. E. THORELL.
Landsfiskal. — Leksand.
50 år 7 April.*

A. R. W. FELLENIUS.
F. d. Major. — Upsala.
80 år 26 April.

G. BRANDT.
Sjökapten. — Stockholm.
65 år 8 April.

F. A. FRÖLICH.
Fälltentent. — Stockholm.
50 år 14 April.*

S. W. TIMÉN.
Tygförvaltare v. Smål. Art.-reg.
— Jönköping. 50 år 13 April.

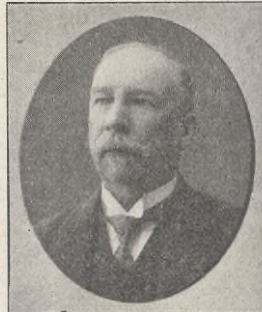
G. O. SCHELIN.
F. d. Förste Postbetjänt. —
Norrköping. 70 år 9 April.*

C. A. LUNDQVIST.
Jordbruksförvaltare. Kommu-
nalman. — Röhl. Dunker.
65 år 6 Maj.

J. A. HELANDER.
Stationsinspektör. — Forsa-
ström. 60 år 1 April.

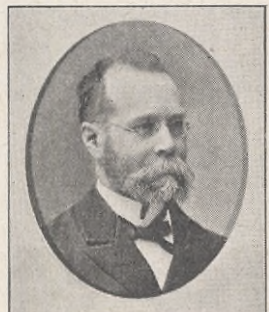
J. CARLSSON.
Stationsinspektör. — Gränges-
berg. 55 år 11 April.

C. A. FORSSMAN.
Fil. d.r. Kontr.-prost. — Hud-
dinge. 65 år 8 April.*

C. J. F. AF PETERSENS.
Öfverbibliotekarie. Fil. dr. —
Lund. 60 år 15 April.*

C. E. WALLER.
Öfverläkare. — Hålahult.
55 år 10 April.*

A. LAVÉN.
Skådespelare. — Stockholm.
50 år 16 April.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan.

J. R. ALSING †.
F. d. Grosshandlande. — Köp. ng.
F. 28. † 28 Mars.*

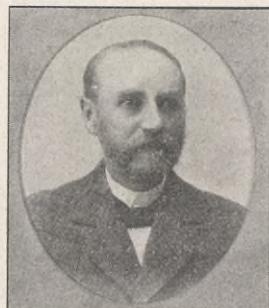
J. O. BOSTRÖM †.
Teol. dr. F. d. Kontr.-prost.
— Sundsvall. F. 41. † 4 April.*

G. T. GULLBERG †.
Redaktör. — Stockholm.
F. 59. † 13 April.*

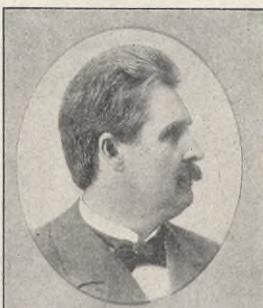
J. E. L. FORSSANDER †.
Kronofogde. — Kristianstad.
F. 61. † 7 April.*

N. F. NYMAN †.
F. d. Länsveterinär. — Vesterås.
F. 38. † 10 April.*

C. A. BLOM †.
Direktör. — Katrineholm.
F. 47. † 8 April.*

F. J. EDÉN †.
F. d. Bankdirektör. — Hudiks-
vall. F. 51. † 4 April.*

GUSTAF GULLBERG †. Skåde-
spelare v. Elfforska sällskapet 79
—80, började G. sin journalistiska
bana samma år, har tjänstgjort vid
ett flertal olika tidningar, redaktör
o. utgivare af Malmö Tidningen
96—02, bitr. red. af Stockholms
Tidningen 02—06 och dess huvud-
redaktör samt utgivare sedan sistn.
år. Skriftställare.

JOHN FORSSANDER †. Stud.-
ex. 83, hofr.-ex. 88, e. o. notarie
i G. Hofr. s. å., v. häradshöfd. 91,
länsnotarie i Kronob. län 99 (extra
länsnot. derst. 95), kronofogde i
Villands, Gärds o. Albo här. fög-
deri sedan 05. Politiskt intresserad,
var F. ordförande i Kristianstads
frisinnaade förening, ävensom ordf.
i Kristianst. läns offentl. arbetsför-
medl.-anstalt.

NILS NYMAN †. Vet.-ex. 61, bat.
vet. v. Svea Art.-reg. 76, länsveteri-
när i Norrb. län, s. å. i Kronob.
län 84—06.

FRANS MORSSING. Innehade på sin tid en ansead specieraffär i Stock-
holm. Led. af direktionen i Drottninghuset, af styrelsen i Stockholms
stads Sparbank, af Klara förs. kyrkoråd m. m. Vice ordförande i Borger-
skapets Bemedlingskommission.

CARL ÅNGSTRÖM. Ex. fr. Tekn. Högskolan 76, anst. i Nordamerika
76—84, konstruktör o. maskiningenjör i St. Kopparbergs Bergslag 84—90,
yrkesinspektör i Södra distr. 90—92, direktör o. chef i. Motala Verkstad
92—10. Prisdomare v. ett flertal svenska utställningar. Kallades 99 till
medlem af det berömda Iron and Steel Institute i England.

GUSTAF KREUGER. Innehafvare af firman J. A. Kreuger i Kalmar
Lloyds agent 87, tysk konsul 93. Led. af Handels- o. Sjöf.-nämnden.

AXEL THORELL. Länsmansex. 81, kronolänsman i Leksand 85, lands-
fiskal i Dalarnes öfre distr. sedan 84. Revisor i Riksb. Afd.-kontor i Falun
94, ordf. i Leksands kommunalstämma 06, i municipalstämma 05, v. ordf.
i skolråd s. å., ordf. i jordbrukskommissionen i Kopparb. län 10, ordf. i
styr. i Siljans järnväg 10, ordf. i styr. i Adolfsfors A.-B. 02.

FREDRIK FRÖLICH. U.-löjtn. v. Vestg. reg. 82, löjtn. 89, intendent v.
Vestg. reg. 04, kapten 96, fältintendent af första gr. 05. Chef i Armé-
förvalt. Int.-dep. militärbyrå 05—07, chef för samma verks utrustningsbyrå
sedan 07. Led. af Krigsvet.-Akad.

GUSTAF SCHELIN. I Postverkets tjänst 67—06, inneh. medalj f. nit o.
reddighet i rikets tjänst. Led. af Norrköpings stadsfullmäktige 01—09, styr-
led. i Norrk. Arbet.-Inst. sedan 92 o. dess sekreterare. På uppdrag af
K. Gen.-poststyr. led. af 02 års kommitté f. utarbetande af Instruktion för
postbetjente. Ordförande i Norrk. Arbetareförening 1900—02 m. m. Stif-
tare af Sveriges Postbetjänteförening, numera Svenska Postmannaförbun-
det o. 87—92 dess ordförande, sedermera hedersled. Kassör i Norrk.
reg. Sjukvårdens Centralförening.

AUGUST FORSSMAN. Stud.-ex. 66, fil. dr. 2, lektor i teologi i Ny-
köping 74, kyrkoherde i Sala 79, kontr.-prost derst. 81, kyrkoherde i Hud-
dinge-Brännkyrka sedan 94. Var på sin tid v. ordf. i Sala stadsfullmäktige,
inspektör i derv. läroverk, v. ordf. i lasarettsdirektionen. Anförare i Upp-
sala Studentkårs Allm. Sångförening 71—74, är F. inom vida kretsar be-
kant såsom musikintresserad.

CARL AF PETERSENS. Stud.-ex. 69, fil. dr. 80. Docent i nord. språk
v. Lunds Univ. 79—96. E. o. amanuens v. Univ. biblioteket i Lund 94, v.
bibl. 98, bibliotekarie 1900, överbibliotekarie 10.

CARL WALLER. Stud.-ex. 74, med. lic. 91, prakt. läkare 92—99, över-
läkare v. Hälshults Sanatorium samt led. af dess styrelse sedan 1900.

ROBERT ALSING †. Egnade sig först åt järnbruksrörelse, var en af
anläggarna af Smedjebackens Valsverk och anlade sjelf Morgårdshammars
Mek. Verkstad, och egnade sig derefter åt grufdritt. Gjorde en uppfinning
inom porslinsindustrien den s. k. Alsings kulqvamn samt företog omfattande
resor i Amerika och England. Flyttade 1900 till Köping.

JOHAN BOSTRÖM †. Stud.-ex. 60, prestvigd 63, past.-ex. 71, kyrko-
herde i Sättna 73, i Sundsvall sedan 82, kontr.-prost i Medelpads Ö. kontr.
90—11. Teol. dr. 07. Led. af Riksd. A. K. 79—81, led. af tillf. utskott 80.
Högt uppborn såsom prestman och predikant, var han det icke mindre
såsom synnerligen verksam samhällsmedlem särskildt till förmån för folk-
undervisning och kyrkobyggnad i sin stad.

Efter fotograf. KLICK: Benjt. Silfverparne.
EN SVENSK SOM APOTEKARE I MEXIKO: Frik. E. von
Düben i sitt apotek i Salina Cruz.

Den nya franska soldatuniformen har nyligen i krigsministeriet blifvit uppvisad för inbjudna representanter för pressen, hvilka synas ganska enhälligt ha blifvit intagna i densamma. Som hufvudbonad skola officerare och manskap bära kask af samma slag, i fredstid försedd med en hjälmprydnad af koppar, i krigstid med en liten kokard.

1,400 TÄFLANDE LÖPARE: I Berliner Athletikvereins terränglöpningar den 9 april deltog löpare i förutnämnda antal, hvilket väl torde få anses som ett rekord.

T. v. PIERRE PRIER, som utan nedstigning flugit London—Paris.
T. h. DEN FRANSKA DOKUMENTSTÖLDEN: Konsulateven Rouet, som tagit dokumenten i utrikesministeriet.
DEN NYA FRANSKA UNIFORMEN: Krigsministern Bertheux (X) förevisar den för franska pressmän.

porter till en journalist af tvetydig cert vid namn Maimon, hvars hemliga manipulationer med aktstyckena ha spelat en storpolitisk roll.

En enastående debut kan man kalla den flygtur som aviatikern Pierre Prier nyligen företog från London till Paris. Färden var en debutfärd i så måtto, att mr Prier hittills endast flugit å bana. Nu färdades han mellan de båda nämnda städerna utan någon nedstigning på 3 timmar 56 min. (400 km.)

*

I Paris talas det f. n. endast om den uppseendeväckande högförräderiaffären. Det är en ung konsulsaspirant, Rouet, som afslöjats med att ha utlämnat en mängd viktiga diplomatiska och konsulära rapporter till en journalist af tvetydig cert vid namn Maimon, hvars hemliga manipulationer med aktstyckena ha spelat en storpolitisk roll.

VECKANS DAGAR

9 april. Öppnas i Stockholm socialdemokratiska arbetarpartiets åttonde kongress.

— Häftiga strider vid Fez i Marocko mellan de upproriske och sultantrupperna. — Franska vinodlare anordna ett stort demonstrationståg till Troyes.

10 april. För beredande af bostäder åt mindre bemedlade gör en kvinnlig donator tillhörande mosaiska församlingen i Stockholm en stiftelse på 500,000 kr. — Öppnas i Stockholm ett riksmöte för småbrukspremieringen.

— Meddelas att Tokios nöjeskvarter, Yoshiwara, nedbrunnit, medan flera andra kvarter härjats af elden.

11 april. Medicinalstyrelsen åter utlatande rörande hr Lindhagens motion ang. åtgärder mot tobak och kaffe m. m. Styrelsen anser det af medicinska auktoriteter otvivelaktigt bevisadt, att missförhållanden i berörda hänseende föreligga, särskildt hvad kaffe angår, och att det därför kräfvades uppmärksamhet och måhända åtgärder från det allmännas sida. Styrelsen tillstyrker därför för sin del åtgärder i det syfte motionären föreslår.

— Från Peking meddelas, att en farlig sammansvärjning, riktad mot dynastien, där upptäckts. — Inviges aerodromen i Kö-

penhamn. — Ångaren "Iroquois" strandar nära Vancouver. 20 personer drunkna.

12 april. Bildas på möte i Malmö Skånska fröodlareföreningen — Svenska barkskeppet "Viktoria" hemmahörande i Tjurkö, Sthlms skärgård, förliser på jylländska kusten; tre personer omkomma.

13 april. Underteckna svenske utrikesministern och italienske ministern i Stockholm en skiljedomskonvention mellan Sverige och Italien.

14 april. Våldsamma antirekiska demonstrationer i Smyrna.

15 april. Öppnas i Stockholm Svenska rococo-utställningen.

INNEHÅLL

C. O. Nordensvan. — Svenska konstsammlareföreningens rococo-utställning. — Svenska utställningar. — Brokigt utomlandsnytt. — Svenska bilder för dagen. — Vinkriget i Champagne. — De utländska legationerna i Stockholm. — "I täfflingstider" af Ulla Linder. — Från pestdistriktet i Kina. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.